

[Peter Ravn.]

fuldt arbejde med at uddanne og omskole ufaglærte arbejdere. Ved på denne måde at anvende skolerne til to formål er der opnået en nogenlunde effektiv udnyttelse af skolernes kapacitet. Det er imidlertid klart, at belægningsprocenten ikke bliver 100, når man betænker, at det er et skiftende klientel, hvis størrelse altid vil svinge efter mulighederne på arbejdsmarkedet, men ungdomsskolerne har dog alligevel sidste vinter haft en belægningsprocent på 52. Man kan endvidere konstatere det glædelige, at elevernes ophold er blevet længere end tidligere. Det hænger bl. a. sammen med, at antallet af frivillige er steget, og at langt færre forlader skolerne efter ganske kort tids forløb. Det er givet, at denne større stabilitet giver større resultater uddannelsesmæssigt.

Det er for øvrigt mit bestemte indtryk, at der udføres et stort og krævende arbejde på disse skoler, og at forstanderne og lederne med største interesse går op i deres gerning og forsøger at give en undervisning, der er på højde med tiden. Foruden undervisning i dansk og skrivning har der gennem årene været undervist i forskalling, rørlægning, kloakarbejde og motorpasning. I 1958 begyndte man herudover et forsøgskursus med henblik på at finde frem til en uddannelse for ikke-faglærte inden for jern- og metalindustrien. Forsøget omfattede undervisning i 126 timer, heraf ca. $\frac{1}{3}$ til teoretisk undervisning og $\frac{2}{3}$ til praktiske øvelser. Erfaringerne har været så gode, at man i vinter lader forsøget omfatte endnu en skole.

Målet må selvfølgelig være at give de unge en uddannelse, så nye arbejdsmuligheder står åbne for dem, når de igen skal tilbage til arbejdsmarkedet, og det er derfor med særlig tilfredshed, at jeg kan konstatere, at det virkelig er lykkedes for enkelte skoler at få kontakt med nogle store virksomheder, så en del af eleverne har kunnet anvises arbejde direkte fra skolen. Af hensyn til denne udvidede undervisning er det imidlertid nødvendigt at foretage visse ændringer i loven, så flere og nye arbejdsopgaver kan tages op. Det kan blive nødvendigt som et led i uddannelsen at tilrettelægge en produktion af industrielt tilsnit i det omfang, hvor det vil have en

naturlig forbindelse med optræning og til-læring, og derfor må bestemmelsen i den gamle lov om, at „kun arbejdsopgaver, der ellers ikke for tiden kan forventes taget op,“ normalt kan danne grundlag, slettes.

Det er ud fra samme tankegang, at arbejdstiden på ungdomsskolerne foreslås ændret. I den nugældende lov er arbejdstiden fastsat til 36 timer ugentlig. Det har imidlertid vist sig vanskeligt at nå den teoretiske uddannelse, man gerne ville nå, og arbejdstiden foreslås derfor fastsat mere elastisk til mellem 24 og 36 timer ugentlig, og ud fra samme betragtninger indføres en ny bestemmelse om, at arbejdet helt kan suspenderes til fordel for korte koncentrerede kurser. Jeg synes, det er en glædelig udvikling, at det uddannelsesmæssige får en større plads, end det har haft hidtil.

Ud over disse ændringer i arbejdstid og med hensyn til uddannelsen foreslås nogle mindre ændringer om ferie og andre ting, som jeg imidlertid ikke skal opholde mig ved.

I forslaget kapitel III og i forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., som er fremsat af den højtærede socialminister, findes der imidlertid noget nyt, som jeg gerne vil knytte nogle ganske få kommentarer til.

Hidtil har de unge, når de opfyldte visse ledighedsbestemmelser, kunnet henvises til arbejdstekniske ungdomsskoler eller til andre ungdomsforanstaltninger. Ved disse foranstaltninger var der tale om kombination af praktisk arbejde og undervisning. Nu udvides bestemmelsen, så at unge mellem 18 og 25 år kun kan henvises til kursus, når der ydes en godtgørelse, der ikke er mindre end den, vedkommende ville kunne oppebære i arbejdsløshedsunderstøttelse. De nærmere regler for denne henvisning skal fastsættes af arbejdsministeren efter forhandling med ungdomsudvalget og uddannelsesrådet.

Det er givet, at der i denne forbindelse vil opstå en række problemer om, hvor stor ledigheden skal være, for at man kan blive henvist, om den skal være den samme som for henvisning til ungdomsforanstaltninger, om der eventuelt skal være valgfrihed mellem de forskellige foranstaltninger, og om